

[Eva Kjer Hansen]

meget de vil udnytte det og hvor længe og med hvor stort et beløb, kan det betyde, at forslaget i givet fald vil medføre store udgifter. Jeg har set i forslaget, at beregninger viser ca. 15–20 mio. kr. Vi har jo i forvejen svært nok ved at få budgettet til at hænge sammen, hvilket Socialdemokratiet ikke forsømmer nogen lejlighed til at gøre opmærksom på, og derfor skal vi ikke bare gennemføre nye udgiftskrævende forslag.

I Venstre synes vi, at vi skal vurdere børnenes vilkår i en sammenhæng, og vi vil derfor opfordre til, at dette forslag indgår i diskussionen af, hvordan børnepakken bliver brugt bedst. Så kan vi foretage en samlet vurdering af, hvordan vi helst vil bruge de afsatte ressourcer. I øvrigt vil vi jo altid kunne diskutere, hvor gode forældrenes muligheder i forbindelse med de små børn skal være. Men i den givne situation opfordrer vi altså til, at dette lovforslag inddrages i en samlet børnepakke.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

De mennesker – herunder folketingsmedlemmer – der, som ministeren også nævnte det, tager sig tid til at se på lovforslag nr. L 51 fra første folketingssamling, vil til fulde forstå det, når jeg siger til forslagsstillerne til dette forslag: Det kunne vi ikke gøre bedre selv! Og derfor har forslaget selvfølgelig SF's helhjertede støtte.

Tom Behnke (FP):

Det har altid været Fremskridtspartiets holdning, at det ikke skal være skatteyderfinansieret at gå på barselorlov, uanset om det er moderen eller faderen, der ønsker at gå på barselorlov.

Vi har dog fuld forståelse for, at det er nødvendigt at være hjemme hos barnet i de første, så vigtige uger efter fødslen, og derfor så Fremskridtspartiet hellere, at man ved fødsler ser bort fra ferielovens bestemmelser, således at forældrene får en lovmæssig ret til at holde deres optjente ferie samlet. På den måde kan moderen få de første 5 uger efter fødslen som ferie, uanset på hvilket tidspunkt af året fødslen sker, hvorefter faderen kan tage sine 5 ugers ferie sammenhængende. Hvis forældrene ikke mener, det er nok, må de finde muligheder for at finansiere deres barselorlov på anden måde; f. eks. kunne forældrene spare op til barselorlov og på den måde få råd til, at kun den ene af forældrene gik på arbejdsmarkedet, eller for den

sags skyld spare op til, at begge kan gå derhjemme.

Enhver borger er nødt til at prioritere sine udgifter, og det gælder også forældre, som må budgettere med den udgift, det er at få et eller flere børn. Børn er jo noget af det skønneste og mest dyrebare, man kan få. Derfor må det også være muligt for forældrene at afsætte penge til den udgift, det er at få børn.

Det at få barselorlov kan også udmærket indgå i en overenskomstforhandling, hvor lønmodtageren aftaler en ordning med arbejdsgiveren. Det kan Fremskridtspartiet naturligvis ikke have noget imod at man gør – tværtimod.

Lovforslaget fra Socialdemokratiet er ensbetydende med endnu større udgifter for det offentlige, og derfor stemmer Fremskridtspartiet imod.

Bente Juncker (CD):

Jeg synes, det var lidt trættende at høre ministeren og Venstres og De Konservatives ordførere stå og fortælle, at nu sprængte disse 20–25 mio. kr. altså udgiftsrammen. Det gør de i hvert tilfælde ikke; de betyder ikke en pind.

Centrum-Demokraterne er meget åbne over for dette forslag. Jeg synes nu ikke, at ordningen med fædres barselorlov har været det største tilløbsstykke, men det er da muligt, at de år-gange, der kommer – nu står der her, at det specielt er de studerende – vil benytte sig mere af det. Men jeg synes som ministeren og Venstre og De Konservative, at nu er der afsat nogle ekstraordinære penge til en børnepakke. Så lad os se, om vi kan bruge dem dér.

Jeg vil gerne fastholde, at selv om dette lovforslag skulle blive vedtaget isoleret, er det altså ikke noget, der sprænger nogen som helst rammer nogen steder.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Kun lige den bemærkning, at når det drejer sig om mænds anvendelse af barselorlovssystemet, kan vi jo ikke løse alle problemerne på én gang, men jeg ved af egen erfaring, at lige præcis det problem, der vedrører de studerende, virker meget, meget urimeligt.

Jeg skal ikke knytte andre bemærkninger til det, men vi tror ikke, det løser hele problemet, for der findes rent faktisk flere mænd, som i dag ville ønske at kunne anvende denne mulighed, men som ikke gør det.